DECIZIA COMISIEI

din 7 februarie 2007

privind scutirea de la plata accizelor pentru uleiurile minerale folosite drept combustibil în producția de alumină în Gardanne, în regiunea Shannon şi în Sardinia, pusă în aplicare de Franța, Irlanda şi, respectiv, Italia [C 78/2001 (ex NN 22/01), C 79/2001 (ex NN 23/01), C 80/2001 (ex NN 26/01)]

[notificată cu numărul C(2007) 286]

(Numai versiunile în limbile engleză, franceză şi italiană sunt autentice)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2007/375/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 88 alineatul (2) primul paragraf,

având în vedere Acordul privind Spațiul Economic European, în special articolul 62 alineatul (1) litera (a),

după ce părțile interesate au fost invitate să îşi prezinte observațiile în conformitate cu dispozițiile citate mai sus [1] şi având în vedere observațiile acestora,

întrucât:

1. PROCEDURĂ

(1) Impozitarea uleiurilor minerale a fost supusă armonizării la nivel comunitar de la intrarea în vigoare a Directivei 92/81/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind armonizarea structurilor accizelor pentru uleiurile minerale [2]. Folosirea uleiurilor minerale pentru producția de alumină nu a fost exclusă din domeniul de aplicare al Directivei 92/81/CEE, dar nici nu a făcut obiectul unei scutiri obligatorii sau opționale în conformitate cu articolul 8 din această directivă. Articolul 6 din Directiva 92/82/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind apropierea cotelor accizelor pentru uleiurile minerale [3] a stabilit o rată minimă a accizelor pentru păcura grea, pe care statele membre trebuiau să o aplice începând cu 1 ianuarie 1993. Totuşi, prin diferite decizii, Consiliul a autorizat Franța, Irlanda şi Italia să scutească de la plata accizelor uleiurile minerale folosite pentru producția de alumină în Gardanne, în regiunea Shannon şi, respectiv, Sardinia, care ar fi fost altfel aplicată. Cea mai recentă decizie este Decizia 2001/224/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind cotele reduse ale accizelor şi scutirile de la aceste accize pentru unele uleiuri minerale utilizate în anumite scopuri [4], care autorizează scutirile până la data de 31 decembrie 2006.

(2) Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice şi a electricității [5] a abrogat Directiva 92/82/CEE începând cu 31 decembrie 2003. În conformitate cu articolul 2 alineatul (4) litera (b) din Directiva 2003/96/CE directiva nu se aplică unor tipuri de utilizări ale energiei, incluzând folosirea dual a produselor energetice. A doua liniuță din articolul 2 alineatul (4) litera (b) stipulează că utilizarea produselor energetice pentru reducerea chimică şi în procese electrolitice şi metalurgice este considerată utilizare dual. Utilizarea păcurei grele pentru producția de alumină intră sub incidența acestei categorii. Aşadar, începând cu data de 31 decembrie 2003, accizele minime pentru păcura grea nu sunt valabile pentru combustibilul folosit pentru producția de alumină. Derogările din Decizia 2001/224/CE şi alte derogări similare au fost incluse în anexa II la Directiva 2003/96/CE.

(3) Prin deciziile C(2001) 3296, C(2001) 3300 şi C(2001) 3295 din 30 octombrie 2001 [6], Comisia a inițiat procedura prevăzută în articolul 88 alineatul (2) din tratat cu privire la scutiri. Prin Decizia 2006/323/CE a Comisiei [7] din 7 decembrie 2005 [notificată sub numărul C(2005) 4436], Comisia a încheiat procedura în ceea ce priveşte ajutorul acordat până la data de 31 decembrie 2003, declarând o parte din ajutor incompatibil cu piața comună. În ceea ce priveşte perioada începând cu 1 ianuarie 2004, procedura a fost prelungită. Considerentele 6-15 din Decizia 2006/323/CE furnizează o descriere detaliată a corespondenței dintre Comisie, statele membre implicate, beneficiarii ajutorului şi Asociația Europeană a Aluminiului (denumită în continuare „EAA") înainte de decembrie 2005.

[1] JO C 30, 2.2.2002, p. 17, p. 21 şi p. 25 şi OJ C 109, 9.5.2006, p. 2.
[2] JO L 316, 31.10.1992, p. 12. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 94/74/CE (JO L 365, 31.12.1994, p. 46).
[3] JO L 316, 31.10.1992, p. 19. Directivă, astfel cum a fost modificată prin Directiva 94/74/CE.
[4] JO L 84, 23.3.2001, p. 23. A se vedea Decizia Comisiei din 7 decembrie 2005 pentru o referire detaliată la decizii anterioare.
[5] JO L 283, 31.10.2003, p. 51. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2004/75/CE (JO L 157, 30.4.2004, p. 100).
[6] A se vedea nota de subsol 1.
[7] JO L 119, 4.5.2006, p. 12.

(4) Decizia 2006/323/CE a fost transmisă Franței, Irlandei și Italiei prin scrisorile din 8 decembrie 2005 (D/206670, D/206671, D/206673). Decizia a fost transmisă beneficiarilor în cauză și EAA prin scrisorile din 23 ianuarie 2006 (D/50525, D/50526, D/50527 și D/50528). Cele trei state membre și cei trei beneficiari au contestat decizia ([8]). Beneficiarul irlandez, Aughinish Alumina Ltd (denumit în continuare „Aughinish") a cerut, de asemenea, suspendarea aplicării deciziei. Această cerere a fost înregistrată drept cazul nr. T-69/06R. Prin ordinul din 2 august 2006 ([9]), Tribunalul de Primă Instanță a respins cererea pentru măsuri provizorii.

(5) Decizia 2006/323/CE a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* la data de 4 mai 2006, iar părțile terțe au fost invitate să prezinte observații printr-o comunicare publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* la data de 9 mai 2006 ([10]). Comisia a primit observații de la Aughinish în scrisoarea din data de 9 iunie 2006 (înregistrată în aceeași zi cu numărul A/3440) și de la beneficiarul italian, Eurallumina SpA (denumit în continuare „Eurallumina"), într-o scrisoare din data de 24 iulie 2006 (înregistrată la 25 iulie 2006 cu numărul A/35967). Aceasta din urmă a fost trimisă și primită numai după intervalul de o lună stabilit în invitația la observații publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și astfel Comisia nu este în principiu obligată să ia în considerare observațiile în cadrul acestei proceduri. Comisia a informat Eurallumina în această privință prin scrisoarea datată 2 august 2006 (D/56648). Eurallumina a răspuns prin scrisoarea din data de 3 august 2006 (înregistrată la 4 august 2006 cu numărul A/36269). Totuși Comisia constată că observațiile formulate de Eurallumina repetă multe dintre observațiile pe care Comisia le primise deja în contextul deciziei anterioare și că sunt similare cu observațiile primite în termen, la care se face referire în această decizie.

(6) Observațiile primite de la Aughinish au fost trimise mai departe Franței, Irlandei și Italiei prin scrisorile din data de 20 iunie 2006 (D/55106, D/55107 și D/55109).

(7) Franța și Irlanda au solicitat o prelungire a termenului limită de răspuns la Decizia 2006/323/CE, care a fost acordată de Comisie. Comisia a amintit Irlandei și Italiei de invitația la observații prin scrisorile datate 9 martie 2006 (D/52054 și D/52055). Franța, Irlanda și Italia au efectuat observații la decizia Comisiei prin scrisorile datate 14 februarie 2006 (înregistrată la data de 15 februarie 2006 cu umărul A/31248), 12 aprilie 2006 (înregistrată la data de 18 aprilie 2006 cu numărul A/32940) și, respectiv, 17 mai 2006 (înregistrată la data de 18 mai 2006 cu numărul A/33852).

(8) Franța a făcut observații cu privire la observațiile companiei Aughinish în scrisoarea datată 27 iulie 2006 (înregistrată la data de 28 iulie 2006 cu numărul A/35952). Prin e-mailul din 24 iulie 2006, Italia a informat Comisia că nu mai are alte observații de făcut.

([8]) Cazurile T-50/06, T-56/06, T-60/06, T-62/06 și T-69/06.

([9]) JO C 249, 14.10.2006, p. 10.

([10]) A se vedea notele de subsol 1 și 7.

2. DESCRIEREA DETALIATĂ A MĂSURILOR ÎN CAUZĂ

(9) Măsurile constau în scutiri totale de la plata accizei pentru uleiul industrial greu, utilizat în producția de alumină. Beneficiarii scutirilor franceze, irlandeze și italiene sunt Alcan, Aughinish și, respectiv, Eurallumina ([11]).

(10) Scutirea companiei irlandeze este cuprinsă în secțiunea 100 alineatul (1) litera (e) din Legea irlandeză a finanțelor, care oferă scutirea de la plata taxei pe uleiul mineral pentru „uleiul combustibil folosit în scopul, sau care are legătură cu, producția de alumină sau care este folosit pentru întreținerea fabricii unde se realizează producția respectivă". Expunerea de motive din Legea finanțelor furnizează explicația că „secțiunea 100 oferă scutirea de la taxa pe uleiul mineral în cazul uleiului folosit în scopuri și în situații specifice. Acestea includ folosirea în alte scopuri decât drept carburant și combustibil pentru încălzire, exporturile, uleiul combustibil folosit în producția de alumină, uleiul folosit în navigația maritimă, uleiul greu folosit în aviația comercială și uleiul reciclat". Scutirea pentru uleiurile minerale folosite în producția de alumină funcționează în Irlanda din 1983. În timp ce actul inițial cu putere de lege care oferă scutirea a fost revocat în 1999, scutirea a fost păstrată în cadrul Legii finanțelor din 1999.

(11) Scutirea de la plata accizei din Italia se aplică tuturor întreprinderilor care folosesc uleiuri minerale pentru producția de alumină în sensul punctului 14 din tabelul A din Textul Unic privind accizele. Scutirea a fost stabilită de Legea nr. 331 din 12 noiembrie 1990, care pune în aplicare Decretul-lege nr. 261 din 15 septembrie 1990, articolul 8 alineatul (5). Acest text a fost reprodus în textele legislative ulterioare în cauză, inclusiv în măsurile naționale care transpun Directiva 92/81/CEE și ulteriorul „Text Unic privind accizele".

(12) Scutirea franceză își are originea legală în Legea Financiară de rectificare din 1997 („Loi de finances rectificative pour 1997"). Aceasta stipulează în articolul 6 că „livrările de ulei greu având o concentrație de sulf sub 2 % incluse în indexul de identificare 28 bis din tabelul B de la articolul 265 alineatul (1) din Codul Vamal sunt eligibile pentru scutirea de la taxa de Consum Intern pentru produsele petroliere atunci când acestea sunt destinate folosirii drept combustibil pentru producția de alumină". Articolul 265 bis din Codul Vamal se referă la produsele destinate altor utilizări decât drept carburant sau combustibil pentru încălzire dar nu conține, de exemplu, prevederi similare privind folosirea uleiurilor minerale în alte sectoare industriale.

(13) Considerentele 16-23 din Decizia 2006/323/CE furnizează o descriere mai detaliată a măsurilor și beneficiarilor în cauză. Statele membre în cauză nu au specificat dacă vor continua să aplice scutirile după 2006 și nici nu au informat Comisia în privința vreunei modificări a legislației aplicabile, în special schimbări datorate transpunerii Directivei 2003/96 care ar putea afecta evaluarea Comisiei.

([11]) A se vedea www.alcan.com, www.glencore.com și www.eurallumina.com.

(14) Ratele de impozit relevante s-au schimbat de la inițierea procedurii. La data de 1 iulie 2006, ratele de impozit aplicabile pentru uleiul combustibil greu pentru utilizarea în întreprinderi în Franța și Irlanda se ridicau la 18,50 EUR și 15,00 EUR. La aceeași dată ratele aplicabile se ridicau în Italia la 63,75 EUR per tonă de ulei combustibil greu, având o concentrație de sulf de peste 1 % și 31,39 EUR per tonă de ulei combustibil greu cu o concentrație de sulf sub 1 %.

3. MOTIVELE INIȚIERII ȘI PRELUNGIRII PROCEDURII STABILITE ÎN ARTICOLUL 88 ALINEATUL (2) DIN TRATAT

(15) În deciziile sale din 30 octombrie 2001 de începere a procedurii prevăzute în articolul 88 alineatul (2) din tratat, Comisia și-a exprimat îndoielile în ceea ce privește compatibilitatea ajutorului cu îndrumările comunitare privind ajutorul național regional ([12]) și în special în contextul regulamentului privind ajutorul de operare conținut în aceste îndrumări. Comisia a ridicat de asemenea îndoieli în ceea ce privește compatibilitatea ajutorului cu îndrumările comunitare privind ajutorul de stat pentru protecția mediului din 1994 ([13]) și cele din 2001 ([14]) (în continuare „îndrumările privind ajutorul pentru protecția mediului").

(16) În Decizia 2006/323/CE, Comisia a explicat că își menține îndoieli similare și în ceea ce privește perioada începând cu 1 ianuarie 2004. Având în vedere că statele membre și părțile interesate nu au avut posibilitatea să își prezinte observațiile în legătură cu situația legală creată de Directiva 2003/96/CE, Comisia a considerat potrivită prelungirea procedurii de investigație formală.

4. OBSERVAȚII DIN PARTEA FRANȚEI, A IRLANDEI ȘI A ITALIEI, ȘI A PĂRȚILOR TERȚE

(17) Statele membre și beneficiarii își mențin în general observațiile formulate anterior, rezumate în considerentele 25-56 din Decizia 2006/323/CE. Unele argumente au fost dezvoltate mai pe larg. Suplimentar, acestea formulează următoarele observații.

(18) Măsurile nu reprezintă ajutor de stat și acest lucru este confirmat de Directiva 2003/96/CE. Acestea intră sub incidența respectivelor sisteme de impozitare. Dacă acestea ar reprezenta ajutor de stat, Directiva 2003/86/CE ar permite în mod explicit ajutorul, cel puțin pentru perioada de până la 31 decembrie 2006. Oricum, această directivă a creat așteptări legitime din partea beneficiarilor. Solicitarea rambursării ajutorului încalcă de asemenea principiul administrației corecte, având în vedere contradicțiile cu deciziile Consiliului care aveau la bază propunerile Comisiei, intervalul considerabil și maniera în care Comisia a abordat investigația. Beneficiarii au întreprins investiții de capital pe termen lung bazându-se pe deciziile Consiliului și pe directiva respectivă. Comisia va fi așadar împiedicată să adopte un act care ar fi evident contrar atitudinii sale pe o perioadă îndelungată de timp.

(19) Normele din Directiva 2003/96/CE prevalează asupra regulilor privind ajutorul de stat. Comisia poate doar contesta valabilitatea măsurilor conform articolului 18 alineatul (1) din Directiva 2003/2006/CE și nu conform regulilor privind ajutorul de stat. Aplicarea regulilor privind ajutorul de stat ar încălca principiul de *„effet utile"*.

(20) Irlanda și Aughinish susțin că măsura irlandeză reprezintă ajutor existent și că interpretarea de către Comisie a articolului 15 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999, care stabilește norme detaliate privind aplicarea articolului 93 din Tratatul CE ([15]), este greșită: după expirarea perioadei de restricție de 10 ani, scrisoarea Comisiei din 17 iulie 2000 ar putea să nu reprezinte un act care să întrerupă perioada de restricție, iar măsura ar constitui ajutor existent și pentru perioada de după 17 iulie 1990. Aceștia susțin de asemenea că evaluarea Comisiei în ceea ce privește natura acordurilor dintre Aughinish și autoritățile irlandeze din 1970 este deficitară: angajamentele obligatorii au intrat în vigoare înainte de aderarea Irlandei la Comunități.

(21) Italia susține că măsura este strâns legată de realizarea obiectivelor în domeniul mediului în legătură cu problemele ridicate de producția de alumină. Aughinish susține că scutirea se încadrează cel puțin în spiritul îndrumărilor privind ajutorul pentru protecția mediului și că *„în ciuda faptului că nu plătește «o parte semnificativă a taxei», a oferit stimulente mai mult decât suficiente pentru a îmbunătăți protecția mediului"*.

(22) Irlanda susține că ar fi putut fi puse în aplicare măsuri alternative începând cu 1 ianuarie 2004 dacă s-ar fi știut că scutirea era susceptibilă de incompatibilitate cu piața comună. Irlanda face referire la posibilitatea extinderii acestei scutiri astfel încât să cuprindă uleiul combustibil greu pentru folosirea dual sau, mai mult, să cuprindă produsele energetice destinate folosirii duale în general. Astfel, conform Irlandei, scutirea ar fi putut fi transformată într-o măsură generală sau într-un ajutor de stat acceptabil, de exemplu, în cadrul îndrumărilor privind ajutorul pentru protecția mediului. În vederea acestor posibilități, o recuperare retrospectivă ar fi peste așteptări. Irlanda subliniază, mai mult, că Aughinish a efectuat diferite investiții așteptându-se în mod rezonabil că scutirile vor continua cel puțin până în decembrie 2006.

(23) Comisia ar trebui să permită ajutorul în funcție de o evaluare economică a efectelor pieței aluminei și a structurii lor concurențiale. Comisia ar trebui să ia în considerare aspectele externe ale concurenței în evaluarea ajutorului de stat, așa cum s-a propus în planul de acțiune privind ajutorul de stat. Au fost furnizate informații detaliate asupra pieței.

(24) Comisia ar trebui să întrerupă procedura de investigație formală până când Curtea de Justiție va identifica problemele care fac obiectul contestațiilor actuale la Decizia

([12]) JO C 74, 10.3.1998, p. 9.
([13]) JO C 72, 10.3.1994, p. 3.
([14]) JO C 37, 3.2.2001, p. 3.

([15]) JO L 83, 27.03.1999, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1791/2006 (JO L 363, 20.12.2006, p. 1).

2006/323/CE. Aughinish susține în plus că decizia Comisiei de a prelungi procedura de la articolul 88 alineatul (2) printr-un considerent la Decizia 2006/323/CE nu este potrivită. Comisia ar fi trebuit să ia o decizie separată.

(25) EAA nu a prezentat nici o observație suplimentară la punctele ridicate anterior care sunt rezumate în cadrul considerentului 50 din Decizia 2006/323/CE.

(26) Observațiile din partea statelor membre şi a beneficiarilor coincid în mare măsură cu cerințele acestora în fața Curții de Justiție în cadrul contestațiilor în curs la Decizia 2006/323/CE ([16]).

5. EVALUARE

5.1. Problemele procedurale ridicate de către părți

(27) Comisia ar trebui, după cum susțin părțile, să întrerupă procedura de investigație formală până când Curtea va determina problemele care fac obiectul contestațiilor la Decizia 2006/323/CE ([17]). Totuşi, această decizie se referă la perioada de până la 31 decembrie 2003, în timp ce prezenta decizie se referă la perioada începând cu ianuarie 2004. În plus, prezenta decizie este considerată valabilă doar dacă nu este anulată de Tribunalul de Primă Instanță. Aşadar, având în vedere şi alterarea continuă a concurenței pe care o determină ajutorul de stat, Comisia nu consideră motivată suspendarea concluziei procedurii.

(28) Comisia nu a luat decizia de a prelungi procedura din articolul 88 alineatul (2) referindu-se la aceasta doar într-un considerent. A fost atrasă atenția special asupra prelungirii în concluzia din preambulul Deciziei 2006/323/CE. Decizia de a iniția procedura de investigație în cadrul articolului 88 alineatul (2) din Tratat ia forma unei scrisori către statele membre şi astfel nu necesită structura unei decizii normative, cu parte operativă şi articole numerotate. Mai mult, în urma contestațiilor făcute la Decizia 2006/323/CE şi a observațiilor primite în ceea ce priveşte prelungirea procedurii, este evident că părțile interesate au avut posibilitatea să se informeze asupra tuturor aspectelor conținutului acelei decizii.

5.2. Existența ajutorului de stat începând cu 1 ianuarie 2004

(29) Articolul 87 alineatul (1) din tratat prevede că „orice ajutor acordat de un stat membru sau prin resurse de stat sub absolut orice formă, care alterează sau amenință să altereze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau producția anumitor bunuri, este, atât timp cât afectează comerțul între statele membre, incompatibil cu piața comună".

([16]) A se vedea nota de subsol 7.

([17]) A se vedea nota de subsol 7.

(30) Este evident că scutirile sunt finanțate prin resurse de stat deoarece statul renunță la o anumită sumă de bani pe care ar încasa-o în alte împrejurări.

(31) Aşa cum este prevăzut în considerentele 60, 61 şi 62 din Decizia 2006/323/CE, măsurile conferă un avantaj beneficiarilor şi sunt susceptibile de a afecta comerțul intracomunitar şi de a altera sau amenința cu alterarea concurenței. Scutirile de la plata accizei reduc costul unui aport important şi conferă astfel un avantaj beneficiarilor, care sunt plasați într-o poziție financiară mai favorabilă decât alte întreprinderi care folosesc uleiurile minerale în alte industrii sau regiuni. Faptul că în alte state membre concurenții din industria aluminei nu sunt supuşi deloc unor taxe similare şi că beneficiarii au efectuat cheltuieli pentru a atenua impactul producției lor asupra mediului nu afectează această evaluare.

(32) Măsurile favorizează *anumite* întreprinderi întrucât acestea se aplică companiilor care utilizează combustibil greu în producția de alumină şi, practic, în fiecare stat membru există doar o singură companie care beneficiază de scutire: Aughinish în regiunea Shannon, Eurallumina în Sardinia şi Alcan în Gardanne. Din motivele stabilite în considerentele 33-40, acestea nu pot fi considerate ca justificate de natura şi mecanismul general al sistemelor de impozitare în cauză.

(33) Utilizările duale, utilizările energiei în alte scopuri decât drept combustibil şi în procesele mineralogice nu intră sub incidența Directivei 2003/96/CE, iar, începând cu 1 ianuarie 2004, statele membre au putut decide dacă să taxeze sau nu astfel de utilizări. Într-adevăr, o scutire pentru astfel de utilizări ale energiei *poate* constitui o măsură generală care nu implică ajutor de stat dacă se integrează în natura şi logica sistemului de impozitare local. Considerentul 22 din preambulul la Directiva 2003/96/CE afirmă că „*produsele energetice ar trebui să fie supuse cadrului comunitar atunci când sunt folosite drept combustibil pentru încălzire sau carburant. În această măsură, ține de natura şi logica sistemului de impozitare ca utilizările duale ale energiei şi cele pentru alt scop decât drept combustibil, precum şi în procesele mineralogice să fie excluse din cadru*".

(34) În plus, la adoptarea Directivei 2003/96/CE, Consiliul şi Comisia au declarat împreună ([18]): „*Produsele energetice ar trebui să fie supuse în principal cadrului comunitar atunci când sunt folosite drept combustibil pentru încălzire sau drept carburant. Se poate considera că este în natura şi în logica sistemului de impozitare ca utilizările duale ale energiei şi cele pentru alt scop decât drept combustibil, precum şi în procesele mineralogice să fie excluse din aria de acoperire a cadrului. Statele*

([18]) Addenda la proiect de proces-verbal 14140/03 din 24.11.2003, http://register.consilium.eu.int/pdf/en/03/st14/st14140-ad01.en03.pdf.

membre ar avea astfel posibilitatea să impoziteze sau să nu impoziteze ori să aplice impozitarea totală sau parțială pentru fiecare dintre utilizări. Electricitatea folosită în scopuri similare ar trebui tratată pe picior de egalitate. Astfel de excepții de la sistemul general sau diferențieri în cadrul sistemului respectiv, justificate de natura sau mecanismul general al sistemului de impozitare, nu se referă la ajutoarele de stat."

(35) Consiliul a declarat de asemenea că „*Consiliul declară, mai mult, că înțelege situația legală generată în urma adoptării acestei directive în legătură cu normele tratatului privind ajutorul de stat, în același fel cum a fost stabilită de Comisie la reuniunea Comisiei de anchetă privind chestiunile referitoare la impozitare din 14 noiembrie 2002*". În Documentul de lucru al personalului, care a fost discutat în cadrul acestei reuniuni ([19]), Comisia a explicat noțiunea de măsuri generale, și anume că situația din fiecare stat membru trebuie analizată pentru a defini sistemul general de accizare aplicabil la nivel național și a declarat de asemenea că „*proiectul de directivă privind impozitarea energiei conține numeroase opțiuni, devenind astfel imposibil de a determina în prealabil dacă felul în care sunt puse în aplicare de către statele membre va genera sau nu ajutor de stat în sensul articolului 87*". În consecință, considerentul 32 din preambul și articolul 26 alineatul (2) din Directiva 2003/96/CE amintesc statelor membre de obligația prevăzută în articolul 88 alineatul (3) din tratat de a notifica ajutorul de stat.

(36) În acest caz particular, nici Franța, Irlanda sau Italia și nici unul dintre beneficiari nu au demonstrat că scutirile se integrează în natura și logica sistemului local. Nici una dintre acestea nu a clarificat, de exemplu, dacă utilizarea dual a produselor energetice în alte procese de producție a fost scutită și, în cazul în care nu a fost astfel, motivele principale. Acestea nu au explicat nici modul în care scutirile se raportează la taxele naționale pentru electricitatea folosită în principal în scopul reducerii chimice, în procese electrolitice și metalurgice și pentru folosirea energiei în procese mineralogice, acestea fiind alte utilizări ale energiei, care nu intră sub incidența Directivei 2003/96/CE în baza articolului 2 alineatul (4) litera (b).

(37) Italia a explicat că, în cazul în care un alt operator industrial ar fi solicitat același beneficiu, nu s-ar fi confruntat cu nici un obstacol în calea accesului către piața relevantă. Nu este totuși clar ce s-a vrut să se spună prin această declarație sau dacă acest lucru înseamnă că același beneficiu ar fi putut fi acordat oricărei altei industrii înafara industriei aluminei. Oricum, beneficiul nu ar fi fost acordat automat, ca în cazul aluminei. În ceea ce privește motivele scutirii, Italia a făcut referire, de exemplu, în scrisoarea sa din 7 decembrie 2000 la „*recunoașterea insulei [Sardinia] ca fiind o zonă puternic dezavantajată și posibilele efecte negative asupra nivelului de angajare*" („*reconoscimento dell'isola [Sardegna] quale area fortemente disagiata, ed i possibili effetti negative sull'occupazione*").

([19]) Documentul de lucru al personalului Comisiei – Aspecte ale ajutorului în propunerea unei directive a Consiliului privind impozitarea energiei, SEC(2002) 1142 din 24.10.2002. Aceeași formulare apăruse deja mai devreme în Raportul către Consiliul Ecofin și în concluziile Consiliului (notă a președinției către Consiliul Coreper/Ecofin din 13.12.2001, 14640/01, FISC 255 din 30.11.2001). A se vedea, de asemenea, considerentul 63 din Decizia din 7 noiembrie 2005.

(38) În ceea ce privește scutirea irlandeză, articolul 100 din Legea finanțelor din 1999 conține câteva alte scutiri particulare, dar acest lucru nu înseamnă că scutirea pentru producerea de alumină se integrează în logica sistemului în ansamblu. Acest lucru demonstrează mai degrabă că scutirea pentru alumină reprezintă o scutire specifică, alături de alte scutiri specifice, cum se confirmă de altfel în preambulul Legii ([20]). În plus, legea irlandeză nu prevede ca potențialii noi operatori intrați pe piață să fie scutiți de la plata impozitului atunci când folosirea dual a energiei privește alte procese de producție. Cu privire la situația irlandeză, Aughinish acceptă că „*nu crede în existența altor astfel de industrii [care beneficiază de o reducere a accizei precum industria aluminei]*" și că „*nu știe de existența niciunei reclamații privind discriminarea*".

(39) În scrisoarea din 7 august 1998, autoritățile franceze explică faptul că au solicitat derogarea de la Directiva 92/81 în scopul „stabilirii unui regim care nu penalizează *sectorul*" („pour pouvoir instaurer un regime d'accise non pénalisant *pour le secteur*") (subliniind acest lucru). Scutirea ar fi limitată la restabilirea condițiilor concurențiale între Péchiney, care a fost preluat de Alcan, și ceilalți producători din Comunitate. Articolul 265a din Codul Vamal nu conține prevederi similare pentru utilizarea energiei în alte sectoare.

(40) De fapt, statele membre și beneficiarii nu au reușit să identifice o logică generală a sistemelor lor de impozitare. Având la bază informațiile disponibile Comisiei, este evident că motivele pentru acordarea ajutorului derivă mai degrabă din împrejurările producerii de alumină în regiunile particulare în cauză. Aceste argumente nu își au originea în natura și logica sistemelor de impozitare locale respective. Așadar, Comisia concluzionează că scutirile rămân extrem de selective, favorizând producția unui anumit produs și, *de facto*, a unei anumitor întreprinderi și nu pot fi justificate în cadrul logicii sistemului de impozitare local.

(41) În consecință, scutirile în cauză reprezintă ajutor de stat.

5.3. **Ajutor nou, ajutor inexistent**

(42) Așa cum se explică în considerentele 65-70 din Decizia 2006/323/CE, ajutorul acordat începând cu 1 ianuarie 2004 nu reprezintă ajutor existent în sensul articolului 1 alineatul (b) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999.

(43) Afirmația Irlandei și a companiei Aughinish că scutirile reprezintă ajutor de preaderare este în contradicție cu scrisoarea din mai 1983, prin care Irlanda a acceptat ca ajutorul să fie notificabil în sensul articolului 88 alineatul (3) din tratat. În plus, un angajament de a realiza prevederi

([20]) A se vedea considerentul 10.

pentru scutire nu este același lucru cu a acorda practic ajutorul înaintea aderării. În cele din urmă, legislația respectivă a fost semnificativ modificată după aderare.

(44) Așa cum se explică în considerentul 70 din Decizia 2006/323/CE, ajutorul acordat de Irlanda până la data de 17 iulie 1990 reprezintă ajutor existent în virtutea perioadei de restricție prevăzută în articolul 15 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999. Expirarea perioadei de restricție de 10 ani nu demonstrează că orice ajutor acordat după expirarea acestei perioade reprezintă de asemenea ajutor existent. Ajutorul nu a fost acordat companiei Aughinish în 1983 o dată pentru totdeauna. Actul cu putere de lege adoptat de Irlanda pentru acordarea scutirii este exprimat în termeni generali ca fiind o scutire pentru producția de alumină și, după cum spune legislația, scutirea ar fi valabilă și pentru oricare alt producător de alumină care ar începe să producă în Irlanda. Mai mult, scutirea în ceea ce privește compania Aughinish nu a fost definită în momentul când a fost adoptat actul cu putere de lege, iar valoarea lui nu a putut fi evaluată la acel moment: nici evoluția ratelor la accize de care Aughinish a fost exonerată, nici durata acestei exonerări nu au fost definite în actul cu putere de lege. Scutirea intră așadar sub incidența definiției sistemului de ajutor de la articolul 1 litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999, fiind „un act pe baza căruia, fără a fi necesare măsuri suplimentare de punere în aplicare, pot fi acordate ajutoare individuale întreprinderilor definite în cadrul actului într-o manieră generală și abstractă". Așadar, ajutorul constă într-o serie de indemnizații acordate de fiecare dată când Aughinish ar îndeplini o procedură vamală care, în lipsa scutirii, ar fi atras după sine susceptibilitatea de accizare. Ajutorul acordat începând cu 17 iulie 1990 nu reprezintă așadar ajutor existent în baza articolului 15 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999.

5.4. Compatibilitatea ajutorului acordat începând cu 1 ianuarie 2004

5.4.1. *Compatibilitatea cu normele privind ajutorul pentru protecția mediului*

(45) Comisia a analizat dacă ajutorul acordat de Franța, Irlanda și Italia începând cu 1 ianuarie 2004 se califică pentru scutirea de la interzicerea ajutorului de stat conținută în articolul 87 alineatul (1) din tratat. Ajutorul constă într-o scutire de la impozitul pe energie, iar astfel de impozite au rolul nu numai de a se concretiza în finanțări pentru autorități, dar și de a reduce consumul de energie și astfel de a proteja mediul. Îndrumările privind ajutorul pentru protecția mediului din 2001 cuprind norme pentru scutiri de la plata impozitelor privind mediul. Din motive care țin de tratamentul nepărtinitor, transparența și securitatea juridică, aceste norme sunt, conform Comisiei, obligatorii.

(46) În ceea ce privește perioada începând cu 1 ianuarie 2004, secțiunea E.3.2 considerentele 47-52 din îndrumările privind ajutorul pentru protecția mediului stabilește norme aplicabile pentru orice ajutor de operare, sub forma unor reduceri de impozite sau scutiri. Așa cum se explică în considerentele 73 și 74 din Decizia 2006/323/CE, accizele pentru uleiurile minerale pot fi considerate drept taxe pentru protecția mediului, trebuie considerate taxe existente în sensul punctului 51.2 din îndrumări și exercită un impact pozitiv considerabil în ceea ce privește protecția mediului în sensul punctului 51.2 litera (a), putându-se considera că au fost hotărâte în momentul când a fost adoptată acciza. În concluzie, în conformitate cu punctul 51.2 din îndrumări, pot fi aplicate prevederile de la punctul 51.1.

(47) Conform punctului 51.1, pot fi autorizate scutiri de taxe pe o perioadă de 10 ani. După expirarea acestei perioade și în conformitate cu punctul 23 din îndrumările privind ajutorul pentru protecția mediului, statele membre pot să notifice Comisiei o prelungire a măsurilor în cauză, iar Comisia poate adopta în analiza sa aceeași abordare ca cea prevăzută la acest punct, în același timp luând în considerare rezultatele pozitive obținute în domeniul protecției mediului prin stipularea de taxe. În acest caz, scutirile irlandeză și italiană au fost acordate din 1997, acest lucru însemnând că măsurile au fost în vigoare pentru mai mult de 10 ani.

(48) Niciunul dintre statele membre nu a confirmat sau negat faptul dacă scutirile vor continua să fie aplicate după 31 decembrie 2006. Niciunul dintre state nu a indicat existența unei alte perioade limită pentru scutirile care se aplică în prezent decât cea până la 31 decembrie 2006, care, conform legii comunitare privind impozitarea, nu reprezintă o constrângere obligatorie, întrucât scutirile nu intră sub incidența Directivei 2003/96/CE. De asemenea, nici un stat membru nu a notificat o prelungire a măsurii în cauză în conformitate cu îndrumările privind ajutorul pentru protecția mediului. De asemenea, se pare că prevederile legislației privind impozitarea din statele membre respective nu conțin, nici acestea, astfel de limite. Comisia consideră că, în acest caz, circumstanțele la care s-a făcut referire la punctul 23 din îndrumări sunt încă existente. Așadar, în temeiul punctului 51.1 din îndrumări, Comisia ar putea autoriza ajutorul suplimentar, dar numai în condițiile unei perioade limită de maximum 10 ani.

(49) Așa cum s-a explicat la considerentul 75 din Decizia 2006/323/CE, condițiile pentru aplicarea punctului 51.1 litera (a) din îndrumările privind ajutorul pentru protecția mediului nu sunt îndeplinite și astfel doar dispozițiile de la punctul 51.1 litera (b) pot fi aplicate în cazul de față.

(50) Începând cu 1 ianuarie 2004, impozitarea uleiurilor minerale destinate utilizărilor duale, utilizărilor în alte scopuri decât drept combustibil și în procesele mineralogice nu intră sub incidența măsurilor comunitare armonizate și astfel, începând de la acea dată, scutirile privesc taxele locale impuse în lipsa unei taxe comunitare în sensul punctului 51 litera (b) a doua liniuță din îndrumările privind ajutorul pentru protecția mediului. Această prevedere solicită companiilor care beneficiază de scutiri să plătească „o parte semnificativă" din taxa națională. Scopul acesteia este oferirea unui stimulent pentru îmbunătățirea performanței privind protecția mediului. Acest lucru reiese din formularea de la punctul 51.1 litera (b) prima liniuță din îndrumări, care permite reducerea taxei dintr-o taxă armonizată dacă beneficiarii plătesc mai mult decât ratele minime comunitare *„cu scopul de a oferi companiilor un stimulent pentru îmbunătățirea protecției mediului*". Acest lucru se aplică în cazul în care taxa națională este semnificativ mai mare decât taxele similare din (câteva) din alte state membre, cum

a fost cazul Italiei. În cadrul practicii Comisiei ([21]), a devenit evident faptul că în general 20 % din taxa locală sau minimul comunitar care se aplică altor utilizări ale energiei care intră sub incidența Directivei 2003/96/CE (15 EUR per tonă) poate fi privită ca o proporție semnificativă, deși minimul comunitar nu se aplică utilizării energiei la îndemână. Aşadar, Comisia consideră că doar scutirea de peste 20 % din taxa locală sau de peste 15 EUR per tonă, indiferent care este mai mică din acestea, poate fi considerată compatibilă cu piața comună; scutirea de până la nivelul de 20 % sau de până la 15 EUR per tonă constituie ajutor incompatibil.

5.4.2. *Compatibilitatea ajutorului conform articolului 87 alineatul (3) litera (a) din tratat şi în baza altor dispoziții*

(51) Din motivele explicate la considerentele 78-81 şi 82-86 din Decizia 2006/323/CE, ajutorul nu poate fi considerat compatibil cu piața comună în sensul articolului 87 alineatul (3) litera (a) din tratat, nici nu poate face obiectul scutirilor prevăzute la articolul 87 alineatele (2) şi (3) din tratat.

(52) A avea ca fundament evaluarea din secțiunea E.3.2. din îndrumările privind ajutorul pentru protecția mediului este un lucru adecvat întrucât normele din această secțiune iau în considerare factorii economici, în special riscul pierderii concurenței internaționale datorită absenței unei armonizări a taxelor şi permit chiar scutiri totale pentru anumite companii, cu condiția ca acestea să încheie acorduri cu statul membru respectiv pentru îmbunătățirea performanței în domeniul protecției mediului. Totuşi, în cazurile de față nu au fost încheiate astfel de acorduri şi astfel nu poate fi justificată o scutire totală conform punctului 51.1 litera (a) din îndrumările privind protecția mediului. Cu toate acestea, informațiile furnizate Comisiei cu privire la prețele aluminei confirmă că autorizarea unei părți majore din ajutor este potrivită şi, după cum s-a concluzionat mai sus, poate fi justificată în cadrul punctului 51 alineatul (1) litera (b) din îndrumările privind ajutorul pentru protecția mediului prin rezultatele generale pozitive obținute în domeniul mediului prin adoptarea taxelor. Această autorizație se aplică totuşi beneficiarilor care plătesc mai mult decât ratele minime comunitare sau o proporție semnificativă din taxa locală care este considerată necesară pentru oferirea unui stimulent companiilor pentru a îmbunătăți protecția mediului. Nu există alte temeiuri pentru a se baza pe alte dispoziții din alte comunicări ale Comisiei cu privire la partea de ajutor care nu poate fi considerată compatibilă în cadrul îndrumărilor privind ajutorul pentru protecția mediului.

([21]) A se vedea, de exemplu, Decizia Comisiei din 30 iunie 2004 în cazul C42/2003 (JO L 165, 25.6.2005, p. 21), Decizia din 13 februarie 2002 în cazul N449/01 (JO C 137, 8.6.2002, p. 24), Decizia din 11 decembrie 2002 în cazul N74/A/2002 (JO C 104, 30.4.2003, p. 9) şi Decizia din 11 decembrie 2001 în cazurile NN3A/2001 şi NN4A/2001 (JO C 104, 30.4.2003, p. 10). Aceste cazuri sunt relevante în mod special întrucât privesc scutiri de la taxa pentru energie. Un reper pentru ceea ce Comisia consideră a fi prea scăzut, pe de altă parte, poate fi găsit în Decizia Comisiei privind rambursarea parțială a taxei pentru apa reziduală din Danemarca, Decizia din 3 aprilie 2002 în cazul NN30/A-C/2001 (JO C 292, 27.11.2002, p. 6).

(53) Întrucât nu mai există alte motive pentru a califica ajutorul compatibil cu piața comună, singurul ajutor care poate fi declarat compatibil este partea ajutorului care respectă îndrumările privind ajutorul pentru protecția mediului aşa cum se specifică în considerentul 50.

6. RECUPERAREA AJUTORULUI INCOMPATIBIL

(54) În conformitate cu articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999, atunci când se iau decizii negative în cazuri de ajutor ilegal, Comisia trebuie să hotărască dacă statul membru respectiv trebuie să ia toate măsurile necesare pentru recuperarea ajutorului de la beneficiar.

(55) Considerentele 95-100 din Decizia 2006/323/CE explică de ce principiile aşteptărilor legitime şi a certitudinii legale, sau oricare alt principiu general al dreptului comunitar, împiedică recuperarea de la beneficiari a ajutorului ilegal şi incompatibil acordat până la data de 2 februarie 2002. Totuşi, considerentele 101 şi 102 ale deciziei explică de ce aceste principii nu împiedică recuperarea ajutorului ilegal şi incompatibil acordat începând cu 1 februarie 2002 până la 31 decembrie 2003. Argumentele conținute în aceste din urmă considerente sunt aplicabile în egală măsură în ceea ce priveşte ajutorul acordat începând cu 1 ianuarie 2004.

(56) În plus, nu este posibil ca pregătirea şi adoptarea Directivei 2003/96/CE să fi generat aşteptări legitime din partea beneficiarilor şi nici recuperarea nu este împiedicată de principiul securității juridice. Considerentul 32 din preambulul directivei face referire la obligația prevăzută în articolul 88 alineatul (3) din tratat ca statele membre să notifice ajutorul de stat şi stipulează în mod explicit că directiva „*nu aduce prejudicii rezultatelor niciunei dintre procedurile viitoare privind ajutorul de stat care poate fi întreprinsă în conformitate cu articolele 87 şi 88 din tratat*". Referirea la orice procedură *viitoare* din acel considerent nu trebuie înțeleasă ca o autorizare a ajutorului în condițiile unei proceduri care începuse deja când a fost adoptată directiva. De fapt, aceeaşi formulare exista deja în considerentul 6 din preambulul Deciziei 2001/224/CE, care prelungea derogările până la sfârşitul anului 2006. Expunerea de motive care însoțeşte propunerea Comisiei pentru această decizie ([22]) stipulează următoarele: „*Comisia propune (…) prelungirea cu o perioadă de doi ani (…) a derogărilor care necesită o analiză detaliată, în special în contextul regulilor ajutorului de stat (…). Cu toate acestea, nimic din această decizie nu prevalează asupra obligației statelor membre să notifice Comisiei exemple de potențial ajutor de stat, în conformitate cu articolul 88 din tratat. Astfel de notificări vor fi analizate în conformitate cu articolul 87 din tratat*". În plus, în primăvara anului 2000, Comisia deja solicitase statelor membre să notifice măsurile în cauză.

([22]) COM(2000) 678.

(57) Considerentul 22 din preambulul la Directiva 2003/96/CE afirmă că: „*produsele energetice ar trebui să fie în principal supuse unui cadru comunitar atunci când sunt utilizate drept combustibil pentru încălzire sau carburant. În această măsură, este în natura şi în logica sistemului de impozitare ca utilizările duale şi utilizările produselor energetice în alte scopuri decât drept combustibil, precum şi procesele mineralogice să fie excluse din aria cadrului. […]*" Acest considerent, deşi nu se referă la articolele 87 şi 88 din tratat, nu poate fi perceput ca o măsură care îngrădeşte conceptul de ajutor de stat aşa cum este prevăzut în articolul 87 alineatul (1) din tratat. Comisia a explicat noţiunea de măsuri generale într-un document de lucru al personalului care explica: „*În cadrul acestei probleme, trebuie analizată situaţia din fiecare stat membru în parte pentru a defini sistemul general de accizare aplicabil la nivel naţional* ([23])." Acest document a fost dezbătut în cadrul Consiliului Comisiei de anchetă din 14 noiembrie 2002. Documentul continuă cu o explicare a condiţiilor în care ajutorul sub forma măsurilor de impozitare poate fi declarat compatibil cu piaţa comună. Procesul-verbal al reuniunii Consiliului din 27 octombrie 2003, la adoptarea Directivei 2003/96/CE, face referire în mod expres la explicaţiile date pe parcursul reuniunii Consiliului Comisiei de anchetă din 14 noiembrie 2002.

(58) Deşi „utilizarea dual㠄 a energiei" nu intră sub incidenţa Directivei 2003/96/CE, articolul 18 din directivă autorizează statele membre să continue aplicarea scutirilor enumerate în anexa II din aceasta. Această anexă cuprinde cele trei exonerări la care se referă această decizie, pentru perioada preconizată în ultima prelungire din 2001, adică până la 31 decembrie 2006. Autorizaţia nu este totuşi o autorizare în baza regulilor privind ajutorul de stat asupra cărora Comisia are competenţa de executare. În mod contrar, acest lucru demonstrează tocmai relevanţa potenţială a considerentului 32. Argumentul prezentat de statele membre şi de beneficiari cum că autorizaţia Consiliului prevalează asupra procedurilor privind ajutorul de stat este incorect.

(59) La adoptarea Directivei 2003/96/CE, Comisia şi Consiliul au declarat în comun că „*Comisia ar trebui să facă tot ce îi stă în putinţă pentru a se asigura că măsurile luate de statele membre în conformitate cu scutirile şi reducerile de taxe prevăzute în directivă vor fi considerate compatibile cu normele privind ajutorul de stat*". Desigur, Comisia trebuie să acţioneze în cadrul normelor aplicabile privind ajutorul de stat, în acest caz fiind vorba în special de îndrumările privind ajutorul pentru protecţia mediului. Oricum, această declaraţie nu este valabilă pentru scutirile la care se referă această decizie, întrucât acestea nu intră sub incidenţa directivei.

(60) Directiva 2003/96/CE, Documentul de lucru al personalului şi declaraţia comună a Comisiei şi Consiliului la care s-a făcut referire mai sus nu au confirmat niciodată absenţa ajutorului de stat incompatibil. Ar trebui amintit că procedura prevăzută în articolul 88 alineatul (2) fusese iniţiată de Comisie şi orice parte interesată ar fi putut solicita Comisiei să adopte o decizie finală. Iniţierea unei proceduri în conformitate cu articolul 88 alineatul (2) a împiedicat existenţa în continuare a aşteptărilor legitime (în cazul în care există) în ceea ce priveşte absenţa ajutorului incompatibil.

(61) Decizia 2001/224/CE şi deciziile mai vechi ale Consiliului privind exonerările nu au fost decizii privind ajutorul de stat. De fapt, Comisia şi-a exprimat îndelung îndoielile în ceea ce priveşte compatibilitatea scutirilor cu normele privind ajutorul de stat.

(62) În ceea ce priveşte durata investigaţiei în acest caz, Comisia a considerat necesar să aştepte adoptarea Directivei 2003/96/CE şi să prelungească procedura prin Decizia 2006/323/CE pentru a examina opiniile statelor membre asupra situaţiei din fiecare stat membru determinată de transpunerea Directivei 2003/96/CE care a permis un număr de efecte posibile. Oricum, un „om de afaceri prudent" ar trebui să fie conştient că odată ce investigaţia începe cu ajutorul ilegal, dacă ulterior investigaţia stabileşte că ajutorul este incompatibil cu tratatul, consecinţa aproape inevitabilă este ordinul Comisiei ca ajutorul să fie restituit. Statele membre şi beneficiarii ar fi putut solicita Comisiei să finalizeze procedura mai devreme dacă ar fi avut în vedere investiţii alternative sau măsuri alternative pentru a se alinia îndrumărilor privind ajutorul pentru protecţia mediului.

(63) Din aceste motive, beneficiarii nu pot avea aşteptări legitime care să împiedice recuperarea ajutorului incompatibil după 31 decembrie 2003, iar recuperarea nu poate fi împiedicată în baza principiului securităţii juridice.

7. SUSPENDAREA PLĂŢII AJUTORULUI COMPATIBIL

(64) În hotărârea sa din cadrul cauzei C-355/95P, *Textilwerke Deggendorf GmbH (TWD) v. Commission*, Curtea de Justiţie a declarat că „*atunci când Comisia analizează compatibilitatea ajutorului de stat cu piaţa comună, trebuie să ia în considerare toţi factorii relevanţi, inclusiv, acolo unde este cazul, circumstanţele tratate deja într-o decizie anterioară şi obligaţiile pe care acea decizie se poate să le fi impus unui stat membru*". Conform Curţii de Justiţie, compatibilitatea unui ajutor nou poate depinde de existenţa unui ajutor ilegal anterior care nu a fost restituit, întrucât efectul cumulativ al ajutoarelor ar putea altera într-o mare măsură concurenţa în cadrul pieţei comune. Aşadar, atunci când analizează compatibilitatea unui ajutor de stat cu piaţa comună, Comisia poate lua în considerare atât efectul cumulativ al acestui ajutor împreună cu unul anterior, cât şi faptul că un astfel de ajutor anterior nu a fost răscumpărat ([24]).

(65) Aşadar, în aplicarea acestei jurisprudenţe, atunci când Comisia evaluează o nouă măsură de ajutor, va lua în considerare faptul că beneficiarii ar putea să nu fi respectat deciziile mai vechi ale Comisiei care le solicitau rambursarea ajutorului ilegal şi incompatibil anterior. În astfel de

([23]) A se vedea nota de subsol 17.

([24]) Culegere 1997, p. I-2549, punctele 25-27.

cazuri, Comisia analizează efectele asupra beneficiarilor a combinației de ajutor nou cu ajutorul incompatibil anterior care nu a fost încă rambursat.

(66) Practic, Franța, Irlanda și Italia nu au recuperat încă ajutorul pe care Comisia l-a declarat incompatibil în Decizia 2006/323/CE ([25]). Sumele care trebuie recuperate se ridică, după calculul statelor membre și fără dobândă, la 786 668 EUR și, respectiv, 8 095 881,02 EUR. Mai mult, această decizie a identificat de asemenea un ajutor incompatibil acordat pentru o altă perioadă, care ar trebui de asemenea recuperat. Cumularea acestor ajutoare cu ajutorul compatibil ar continua să altereze concurența într-o măsură ce contravine interesului comun, iar argumente pentru a justifica o astfel de alterare nu au fost găsite. Astfel, orice plată a ajutorului compatibil descris la punctul 50 de mai sus ar trebui întreruptă până când întregul ajutor incompatibil va fi recuperat de la beneficiari.

8. CONCLUZIE

(67) S-a ajuns la concluzia că scutirile de la plata accizei pentru uleiurile grele folosite drept combustibil în producția de alumină acordate de Franța, Irlanda și Italia începând cu 1 ianuarie 2004 reprezintă ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) din tratat. Ajutorul este parțial incompatibil cu piața comună întrucât beneficiarii nu au plătit o parte semnificativă din taxă. Partea scutirii care depășește rata de 20 % din nivelul taxei care ar fi trebuit în caz contrar plătită sau 15,00 EUR per 1 000 kg, indiferent care este mai mică, poate fi declarată compatibilă cu piața comună în condițiile în care este acordată pentru o perioadă de maximum 10 ani, după care compatibilitatea ajutorului trebuie revizuită. Ajutorul rămas va fi declarat incompatibil cu piața comună.

(68) Se va solicita Franței, Irlandei și Italiei să ia toate măsurile necesare pentru recuperarea ajutorului incompatibil de la beneficiari acordat începând cu 1 ianuarie 2004.

(69) Se va solicita Franței, Irlandei și Italiei să întrerupă cererile pentru scutiri până în momentul în care vor recupera de la beneficiarii în cauză ajutorul declarat incompatibil cu piața comună în Decizia 2006/323/CE și în prezenta decizie.

(70) Autoritățile franceze, irlandeze și italiene vor transmite cât mai curând beneficiarilor măsurilor o copie a acestei decizii,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Scutirile de la plata accizei acordate de Franța, Irlanda și Italia cu privire la uleiurile grele folosite drept combustibil pentru producția de alumină începând cu 1 ianuarie 2004 reprezintă ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) din tratat.

Articolul 2

Ajutorul la care se face referire în articolul 1 este compatibil cu piața comună atât timp cât beneficiarii plătesc cel puțin un procent de 20 % din acciza care ar fi trebuit în caz contrar plătită sau din nivelul minim de impozitare stabilit prin Directiva 2003/96 (15,00 per 1 000 kg), indiferent care este mai mică, în condițiile în care ajutorul este limitat la o perioadă maximă de 10 ani.

Articolul 3

Ajutorul la care s-a făcut referire la articolul 1 este incompatibil cu piața comună atât timp cât beneficiarii nu plătesc cel puțin o rată de 20 % din acciza care în caz contrar trebuie plătită sau din minimul comunitar (15,00 EUR per 1 000 kg), indiferent care este mai mică.

Articolul 4

(1) Franța, Irlanda și Italia vor lua toate măsurile necesare pentru a recupera de la beneficiari ajutorul la care s-a făcut referire în articolul 3 și pus în mod ilegal la dispoziția beneficiarilor.

(2) Recuperarea va fi efectuată fără întârziere și în conformitate cu procedurile dreptului național, cu condiția ca acesta să permită executarea imediată și eficientă a deciziei.

(3) Sumele care trebuie recuperate vor include dobânda de la data când au fost puse la dispoziția beneficiarilor până la data recuperării. Dobânda va fi calculată în mod combinat în conformitate cu dispozițiile stabilite la capitolul V din Regulamentul (CE) nr. 794/2004 al Comisiei ([26]).

(4) Franța, Irlanda și Italia vor anula orice plată a ajutorului neachitat la care s-a făcut referire în articolul 3 începând de la data notificării acestei decizii.

(5) Franța, Irlanda și Italia se vor asigura că această decizie este pusă în aplicare în decurs de patru luni de la data notificării.

Articolul 5

Franța, Irlanda și Italia vor întrerupe plata ajutorului la care se face referire în articolul 2 către beneficiarii care nu au restituit ajutorul declarat incompatibil cu piața comună de Decizia 2006/323/CE și a ajutorului la care s-a făcut referire în articolul 3 din prezenta decizie în măsura în care a fost pus la dispoziția beneficiarilor în mod ilegal, cu dobândă.

([25]) Decizia a fost contestată înaintea Curții de Justiție, dar, în conformitate cu articolul 242 din Tratatul CE, recursul nu are efect suspensiv.

([26]) JO L 140, 30.4.2004, p. 1.

Articolul 6

(1) Franța, Irlanda și Italia vor informa regulat Comisia despre evoluția procedurilor naționale pentru punerea în aplicare a prezentei decizii până când aceste proceduri vor fi finalizate.

(2) În decursul a două luni de la notificarea prezentei decizii, Franța, Irlanda și Italia vor informa Comisia asupra cuantumului total care trebuie recuperat de la beneficiari, indicând atât cuantumul principal, cât și dobânda folosind tabelul din anexă și vor prezenta o descriere detaliată a măsurilor deja luate pentru a se alinia prezentei decizii. În decursul aceluiași interval de timp, acestea vor trimite Comisiei toate documentele care demonstrează că beneficiarii au fost somați să restituie ajutorul.

(3) În decurs de două luni de la notificarea prezentei decizii, Franța, Irlanda și Italia vor prezenta Comisiei dovezi care să ateste că au respectat articolul 6.

(4) După expirarea perioadelor la care s-a făcut referire în alineatele 2 și 3, Franța, Irlanda și Italia vor prezenta, la simpla solicitare a Comisiei, un raport privind măsurile deja luate pentru a se alinia prezentei decizii. Raportul va furniza de asemenea informații detaliate privind cuantumurile ajutorului și dobânzile de restituire deja recuperate de la beneficiari.

Articolul 7

Prezenta decizie este adresată Republicii Franceze, Irlandei și Republicii Italiene.

Adoptată la Bruxelles, 7 februarie 2007.

Pentru Comisie

Neelie KROES

Membru al Comisiei

ANEXĂ

Informații despre cuantumurile de ajutor primite, cele care trebuie recuperate și cele deja recuperate (*)

Identitatea beneficiarului	Valoarea totală a ajutorului primită în cadrul schemei	Valoarea totală a ajutorului care trebuie recuperat (Principal)	Valoarea totală deja rambursată	
			Principiu	Dobânda de restituire

(*) Milioane în moneda națională.